

Mangha Rams by är fri från slaveri

Mamma och pappa har flyttat från byn nu, berättade Mangha Ram för några år sedan när vi möttes i Pakistan.

Hur gick det till? Vad sa jordägaren då? undrade jag som vet att familjen har en stor skuld sedan mer än 20 år tillbaka.

Vad skulle han säga? Han vet att skulden är olaglig, svarar Mangha Ram med ett leende, han kan inte göra oss något.

Den mäktige jordägaren med stort ekonomiskt och politiskt inflytande i Sindh provinsen har fått ge sig. För mer än 20 år sedan lånade Mangha Rams pappa en okänd summa pengar och efter detta har familjen varit fast som billig arbetskraft.

Lämnade slaveriet

BLLFS Apna-skola i byn har gett barn och vuxna kunskaper och självförtroende att bekämpa slaveriet. Manga Rams familj och så småningom alltfler familjer i byn packade ihop sina få ägodelar och gav sig iväg för att söka arbete på annat håll. Fortfarande med tuffa arbetsförhållanden, men med frihet att själva bestämma över sina liv.

Sedan 1992 finns en lag i Pakistan som förbjuder slaveri. Jordägaren visste att om han försökte tvinga familjerna tillbaka med hjälp av korrupt polis så skulle han få problem. BLLFS organisationen i Sindh är stark och han riskerade att bli utsatt för demonstrationer och domstolsförhör. Han kunde inget göra, det blev inte så lätt att ersätta dem som arbetat åt honom i många år. Ingen ville ställa upp, han hade svårt att få arbetskraft som kunde sköta åkrar och ta in skördar.

Tillbaka i byn

Idag, två år senare, är familjerna tillbaka i samma by. De möter mig med stora leenden och berättar ivrigt: "se så mycket bättre vi har det nu. Vägen går ända fram till byn och vi har buss som går hit.

Snart har vi el!" De pekar stolt på de stora stolparna som står på rad. "Förutom lön i vete får vi nu också kontanter. Vi är fria att komma och gå utan att be någon om lov. När vi bjuds på bröllop får vi med oss pengar. Ingen tvingas att arbeta varje dag, vi kan ta ledigt när vi behöver, det är så stor skillnad."

Mangha Ram som för sex år sedan tog sin första konflikt med jordägaren när han vägrade att arbeta, berättar stolt om gamla skolkamrater som fortsätter sina studier på olika håll i trakten. Själv har han helt nyligen gjort sin årskurs 10 examen med höga betyg som gör att han kan förverkliga sin dröm att börja på Medical College i höst.

Flickors rättigheter

Det finns mer att utveckla. Det är männen som får kontantlön. Det är pojkarna som fortsätter sin utbildning. Flickorna gifts bort mycket unga. Flickorna, gifta och ogifta har en frimodighet och en öppen glädje som de inte vågade visa på samma sätt när frihetskampen började här, men de har ännu inte samma rättigheter som pojkarna.

Kampen mot slaveri genom utbildning

Så här kan friheten också se ut. Med fredliga steg avskaffas slaveriet, människor som får kunskap, och självförtroende nog att tillämpa sina kunskaper tar sin frihet. BLLFS organisationen i Sindh har en stark sammanhållning och är aktiv. Den gemensamma kampen ger mod och styrka.

B-M Klang